

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/129/2022
Identifikačné číslo spisu:	6119369094
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6119369094.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Q. U., nar. H., bytom B., zastúpený Advokátska kancelária Perhács s. r. o., so sídlom Jelenec 353, IČO: 51 864 983, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, IČO: 42 499 500, o zaplatenie 13.832 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Žvolen pod sp. zn. 12Cpr/4/2020, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. marca 2022 sp. zn. 16CoPr/4/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej ako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) medzitýmnym rozsudkom zo 6. augusta 2021 č. k. 12Cpr/4/2020-170 rozhodol, že nárok žalobcu je dôvodný v rozsahu sto percent. V odôvodnení uviedol, že žalobcovi bol v septembri 2017 za čas neplatného skončenia služobného pomeru vyplatený príjem, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru, avšak bez osobného príplatku v sume 4.000 Sk (133 eur/mesiac), ktorý mu bol riadne priznaný rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce, a ktorý mu nebol nikdy zákonne odňatý, čo je v zjavnom rozpore s § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 200/1998 Z. z.“). Žalobcovi naposledy priznaný služobný plat bol určený rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 30/42/2009-5334 z 02.01.2009 s účinnosťou od 01.01.2009, ktoré však nebolo nikdy žalobcovi ani vyhlásené ani doručené, a ani ho nikdy neprevzal, čo je jednou zo základných podmienok na využitie práva podávať proti rozhodnutiu opravné prostriedky. Rozhodnutie, ktoré nebolo riadnym spôsobom vyhlásené alebo oznámené účastníkovi konania, nespôsobuje voči nemu žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nemohlo právne nadobudnúť platnosť, právoplatnosť a vykonateľnosť. Z uvedeného vyplýva, že osobný príplatok v sume 4.000 Sk (133 eur) nebol žalobcovi nikdy zákonne odňatý, a preto postupoval správne, keď podal návrh na vydanie platobného rozkazu, lebo inú možnosť žalobca nemal. Námetka premlčania bola podľa súdu prvej inštancie v rozpore s dobrými mravmi.

1.1. Pokiaľ išlo o námietku nedostatku právomoci súdu poukázal na § 1, § 2 zákona č. 311/2000 Z. z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZP“), podľa ktorých sa pracovno-právna vec posudzuje aj podľa úpravy v inom zákone. Ďalej uviedol: „Ani v komentári Beck, ani Baranová, nie je úprava štátnej služby colníkov, komentár je nedostatočný a zo zákona vyplýva, že podľa iného predpisu sa vzťahuje pracovno-právna vec žalobcu, súd postupuje podľa zákona. Súdnym výkladom súd ustálil, že zákon o štátnej službe colníkov č. 200/1998 Z. z. upravoval zaradenie do funkcie stálej štátnej služby žalobcu samostatného colného referenta PCU Čierna nad Tisou. Súd nevidel dôvod postupovať vec na krajský súd v správnom konaní (...). Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/80/2009-471 z 21.06.2017, právoplatným 30.08.2017, o žalobe žalobcu voči žalovanému Finančnému riaditeľstvu SR, o preskúmanie rozhodnutia generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva SR č. 19103/2009-1214 z 05.05.2009 bolo rozhodnuté tak, že rozhodnutie generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva SR č. 19103/2009-1214 z 05.05.2009 ako aj rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-14/2009-5334 z 20.01.2009 bolo zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznané voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.“

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalovaného rozhodol uznesením z 3. marca 2022 sp. zn. 16CoPr/4/2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, konanie vo veci zastavil s tým, že po právoplatnosti sa vec postupuje Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky (I. výrok) a žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal (II. výrok).

2.1. V odôvodnení uviedol, že odvolanie žalovaného bolo dôvodné, pretože okresný súd nesprávne vyhodnotil podmienky konania a nesprávne posúdil svoju právomoc konať. Okresný súd nebol oprávnený rozhodnúť v sporovom konaní a s obranou žalovaného sa vysporiadal až v rozhodnutí vo veci samej nesprávne. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie, či ide o vec vyplývajúcu z pracovnoprávných vzťahov, o ktorých rozhoduje súd v sporovom konaní, je materiálny obsah právneho vzťahu a osobitná právna úprava. Osobitná právna úprava v § 1 ods. 7 písm. e) zák. č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe uvádza, že sa nevzťahuje na štátnu službu príslušníkov finančnej správy. Uvedené vyplýva z materiálnej povahy právneho vzťahu štátu a príslušníka finančnej, resp. colnej správy, ktorý vzťah sa nevyznačuje rovným postavením a autonómiou vôle účastníkov právneho vzťahu, ako je to pri súkromnoprávných vzťahoch. Závazné rozhodnutie, na základe ktorého sa domáhal plnenia žalobca, aj následné rozhodnutie, ktorým žalovaný odôvodnil svoje plnenie žalobcovi, môže vydať len príslušný orgán žalovaného, ktorý má právomoc konať, alebo rozhodnutie preskúmať v odvolacom konaní. Bez ohľadu na to, ako je žaloba formulovaná, obsah právneho vzťahu, ktorý zo skutkových tvrdení v žalobe vyplýva, tvorí neodstrániteľnú prekážku konania a vyžaduje, aby súd podľa § 10 ods. 1 CSP konanie zastavil a vec postúpil orgánu, ktorý vzhľadom na obsah právneho vzťahu a tvrdenia dotknutého žalobcu má právomoc konať. Všeobecné súdy nie sú oprávnené skúmať platnosť a zákonnosť správnych aktov mimo rámec správneho súdnictva. Na tom nič nemení skutočnosť, že existuje pochybnosť, či správne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Zásada legality neumožňuje súdu ignorovať existenciu individuálneho správneho rozhodnutia, ktorým sa žalovaný riadil. Žalobca môže po vyčerpaní opravných prostriedkov podľa osobitných predpisov podať kasačnú žalobu na správny súd. Žalobca má právo na preskúmanie rozhodnutí žalovaného postupom, ktorý upravujú právne predpisy, upravujúce služobný pomer colníka, pričom uvedené predpisy vylučujú použitie Zákonníka práce a umožňujú súdny prieskum len v rámci správneho súdnictva. Tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie, ktoré nebolo riadnym spôsobom vyhlásené alebo mu oznámené, nemá voči nemu žiadne právne účinky, neobstoí. Súd nie je oprávnený o veci rozhodnúť v sporovom konaní vzhľadom na to, že osobitná právna úprava zákona č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe komplexne upravuje právne vzťahy súvisiace so vznikom, zmenami a skončením služobného pomeru colníkov a zákon č. 55/2017 Z. z. podľa § 1 ods. 7 písm. e) sa nevzťahuje na štátnu službu príslušníkov finančnej správy, preto vylučuje použitie Zákonníka práce a konanie podľa Civilného sporového poriadku. Odvolací súd postúpil vec žalovanému vzhľadom na existenciu sporného rozhodnutia o služobnom plate č. 30/42/2009-5334 z 02.01.2009 a skutkové tvrdenia žalobcu, že mu toto rozhodnutie nebolo oznámené ani doručené. Po postúpení veci zo súdu treba, aby príslušný orgán posúdil, či boli dodržané podmienky na podanie opravných prostriedkov proti

rozhodnutiu služobného úradu, či vec možno posúdiť ako opravný prostriedok žalobcu proti rozhodnutiu o služobnom plate z 02.01.2009. Žalobca sa môže domáhať svojich práv žalobou v správnom konaní aj ako opomenutý účastník (§ 179 Správneho súdneho poriadku). O trovách konaní rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, pričom z jeho obsahu možno vyvodíť, že dovolateľ namietal vadu rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 420 písm. f) CSP. Uviedol, že za smerodajné pre vyplatenie služobného príjmu žalobcovi za čas neplatného skončenia pracovného pomeru považovalo Finančné riaditeľstvo SR rozhodnutie o služobnom plate č. 30/42/2009-5334, ktoré žalobcovi nebolo nikdy vyhlásené ani doručené - nenadobudlo právne účinky a správne konanie nebolo skončené nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia. Taktiež nebolo podľa žalobcu nespochybniteľne preukázané vyhlásenie rozhodnutia. Spochybnil i prevzatie predmetného rozhodnutia a tvrdil, že sa na ňom nenachádza jeho podpis. Doplnil, že sa o existencii rozhodnutia dozvedel až v roku 2018 (rozhodnutie mu stále nebolo doručené), správny orgán s ním nekonal. Takýmto spôsobom sa mu údajne nenávratne odňalo právo konať pred správnym súdom. Žalobca sa nestotožnil s tým, že sa odvolací súd odvolal na zákon o finančnej správe, keď v čase vydania sporného rozhodnutia ešte nebol platný ani účinný. Podľa neho bol jediným efektívnym prostriedkom návrh na vydanie platobného rozkazu. Zároveň uviedol, že sa obáva, že mu predmetné rozhodnutie nebude nikdy doručené a naviac mu uplynula trojročná prekluzívna lehota podľa § 179 SSP, takže sa nebude môcť brániť ani ako opomenutý účastník. Namietal i prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP a nesprávne právne posúdenie. Žiadal, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na opätovné rozhodnutie odvolaciemu súdu.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolacie dôvody nie sú v dovolaní vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP a navrhol dovolanie odmietnuť (§ 447 CSP), resp. zamietnuť (§ 448 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že predmetom konania je vec, ktorá nepatrí do právomoci všeobecných súdov.

6. Dovolací súd skúmal predovšetkým, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť, ktorá povinnosť mu vyplýva priamo z ustanovenia § 161 ods. 1 CSP s použitím § 438 CSP.

6.1. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu článku 1 CSP. Súd je povinný zisťovať ich existenciu a splnenie v každom štádiu konania, teda aj v štádiu dovolacieho konania.

7. Jednou z neodstrániteľných podmienok konania je právomoc, ktorá je odrazom zásady legitimacy a predstavuje oprávnenie určitého štátneho orgánu riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie.

8. Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) v § 3 upravuje právomoc všeobecných súdov v tom zmysle, že určuje, že sudy prejednávajú a rozhodujú civilné spory a iné civilné právne veci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Sudy neprejednávajú a nerozhodujú právne veci vyplývajúce z verejnoprávných vzťahov, s výnimkou prípadov, ak zákon výslovne zveruje takéto právne veci do právomoci civilného súdu (§ 4 CSP). Absencia civilnej právomoci má vždy za následok zastavenie konania a postúpenie veci na prejednanie a rozhodnutie tomu orgánu, do ktorého právomoci daná vec patrí (§ 10 CSP).

9. Za súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba pokladať spory vyplývajúce z majetkových vzťahov fyzických a právnických osôb, majetkových vzťahov medzi týmito osobami a štátom, ako aj zo vzťahov vyplývajúcich z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

10. Občiansky zákonník, ako legislatívny základ všetkých občianskoprávných vzťahov vôbec, upravuje teda všeobecné majetkové a osobné vzťahy založené na princípe právnej rovnosti (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a autonómie (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka) ich subjektov, t. j. právnej možnosti na základe vlastného rozhodnutia fyzických, právnických osôb a štátu usporiadať si vzájomné práva a povinnosti odlišne od zákona. Charakteristickým znakom týchto vzťahov je rovnocenné postavenie subjektov, pri ktorom jeden z účastníkov nemôže jednostranným úkonom založiť povinnosť druhého účastníka a nemôže ani autoritatívne vynucovať splnenie povinnosti druhého subjektu. Na rozdiel od toho verejnoprávne vzťahy, ako vzťahy upravené normami verejného práva, sú postavené na princípe nadriadenosti a podriadenosti subjektov (princíp subordinácie). Pre tieto právne vzťahy je typické, že jeden zo subjektov (orgán verejnej moci) ukladá jednostranne druhému účastníkovi právneho vzťahu na základe zákona a presne stanoveným spôsobom povinnosti prostredníctvom autoritatívnych administratívno-právnych aktov aplikácie práva. V týchto vzťahoch vystupuje zjavne do popredia princíp nerovnosti účastníkov a chýba tu autonómia vôle podriadeného účastníka.

11. Všeobecné ustanovenie o ochrane subjektívnych práv je dané v § 4 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že proti tomu, kto právo ohroží alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd. Uvedené ustanovenie má dvojaký charakter. V prvom rade sleduje zabezpečenie práva na ochranu. Tu sa nielen zakladá právo dovolať sa ochrany, ale i povinnosť príslušného štátneho orgánu túto ochranu za splnenia zákonných podmienok poskytnúť. Citované ustanovenie obsahuje zároveň zákaz odopretia spravodlivosti (*denegatio iustitiae*). Ďalej citované ustanovenie stanovuje právomoc k poskytnutiu ochrany. Túto právomoc má v občianskoprávných veciach všeobecne, t. j. ak nie je ustanovené niečo iné, súd. K tomu, aby k jej poskytnutiu bol povolaný (a oprávnený) iný orgán, by bolo potrebné, aby tak výslovne ustanovil zákon.

12. Pre vyriešenie otázky, či tá-ktorá vec patrí do právomoci súdu v zmysle uvedených ustanovení, je nevyhnutné predovšetkým zistiť, z ktorého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok (predmet súdneho konania), tento vzťah dôsledne analyzovať a následne po právnej stránke správne vyhodnotiť. Pre analýzu právneho vzťahu a posúdenie jeho povahy z hľadiska právomoci súdu je rozhodujúce obsahové hľadisko, teda akú majú povahu práva a povinnosti strán, tvoriace obsah tohto právneho vzťahu. Len uvedené kritérium je určujúce pre posúdenie, či žalobou uplatnený nárok je vyvodzovaný z takého právneho vzťahu, ktorý bolo možné podriaďiť pod niektorý z právnych vzťahov vymenovaných v § 3 CSP.

13. V danej veci sa žalobca žalobou domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 13.832 eur s príslušenstvom titulom doplatku služobného príjmu, ktorý mu nebol vyplácaný za obdobie neplatného skončenia služobného pomeru. Problematickým je časť mzdy - osobný príplatok, ktorý podľa žalobcu, mu mal byť doplatený so zvyškom mzdy za predmetné obdobie neplatného skončenia služobného pomeru, pričom rozhodnutie, o tom, že mu bol príplatok odňatý, mu nebolo doručené.

14. Právna úprava výkonu závislej práce colníkov bola v čase, kedy mala byť podľa žaloby vyplatená chýbajúca zložka mzdy, obsiahnutá v zákone č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 1998. Podmienky odmeňovania colníkov upravuje tento zákon v § 79 a nasl., pričom právo na služobný plat je jedným zo základných práv colníka v súvislosti s jeho služobným pomerom (§ 44 ods. 1 písm. b) zákona č. 200/1998 Z. z.).

14.1. Zákon č. 200/1998 Z. z. v dvanásťtej časti (§ 220 a nasl.) upravuje tzv. konanie v o veciach služobného pomeru. Zákonodarca v dôvodovej správe k uvedenému konaniu vo veciach služobného

pomeru uviedol, že „V konaní vo veciach služobného pomeru nemožno aplikovať všetky ustanovenia všeobecných procesných predpisov. Preto je potrebné priamo v zákone upraviť niektoré právne inštitúty konania vo veciach štátnej služby. Sleduje sa tým posilnenie právnych istôt colníkov. Konanie vo veciach výkonu štátnej služby sa vzťahuje v podstate na všetky veci týkajúce sa štátnej služby colníka.“ Inými slovami, zákonodarca charakterizoval a upravil osobitné konanie vo veciach služobného pomeru colníkov v zákone č. 200/1998 Z. z. ako zákone *lex specialis*. Pričom v dôvodovej správe k ustanoveniam o konaní vo veciach služobného pomeru zákonodarca uvádza, že „Konanie vo veciach výkonu štátnej služby sa vzťahuje v podstate na všetky veci týkajúce sa štátnej služby colníka.“, čím vymedzil rozsah tohto osobitného konania na „všetky veci týkajúce sa štátnej služby colníka“.

15. V tomto smere odvolací súd uviedol, že nárok tak ako bol uplatnený žalobou „Všeobecné súdy nie sú oprávnené skúmať platnosť a zákonnosť správnych aktov mimo rámec správneho súdnictva. Na tom nič nemení skutočnosť, že existuje pochybnosť, či správne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Zásada legality neumožňuje súdu ignorovať existenciu individuálneho správneho rozhodnutia, ktorým sa žalovaný riadil.“ S uvedeným sa dovolací súd stotožňuje, pretože zo žalobou uplatneného nároku a opisu skutkového stavu vyplýva, že dovolateľ uplatnil svoj nárok vyplývajúci zo zákona č. 200/1998 Z. z., pričom právna úprava týkajúca sa práv a povinností colníka a aj prípadné konanie o právach a povinnostiach colníka vyplývajúcich z jeho služobného pomeru vyplýva z § 44 ods. 1 písm. b), § 79 a nasl. a ďalších ustanovení zákona č. 200/1998 Z. z.

16. Z citovaných ustanovení zákona č. 200/1998 Z. z. v kontexte s charakterom nároku uplatneného žalobcom v konaní vyplýva, že ide o osobitný nárok vyplývajúci zo zákona č. 200/1998 Z. z. *lex specialis*, ktorý v ustanoveniach § 220 a nasl. upravuje osobitné (správne) konanie s osobitnou štruktúrou orgánov oprávnených na prejednanie špecifického nároku dovolateľa, ktorý mu vznikol konaním žalovaného, ktorý mal osobitné postavenie colníka v zmysle zákona č. 200/1998 Z. z. Žaloba teda smeruje k nároku, ktorý je svojou povahou upravený osobitným predpisom. O právach a povinnostiach vo vzťahu k colníkom je oprávnený rozhodnúť príslušný správny orgán, a nie všeobecný súd v rámci súkromnoprávnej žaloby.

17. V prerokúvanej veci je v zmysle vyššie uvedeného potrebné aplikovať ustanovenia o konaní vo veciach služobného pomeru podľa § 220 a nasl. zákona č. 200/1998 Z. z. Medzičasom došlo k zrušeniu zákona č. 200/1998 Z. z. zákonom č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinným od 1. apríla 2019), avšak k zmene právnej úpravy nedošlo v tom smere, že by to malo vplyv na zmenu rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k právomoci správneho orgánu (pozri 12. hlava štvrtej časti predmetného zákona). Súdna ochrana je zachovaná aj pri vzťahoch, ktoré majú verejnoprávny charakter prostredníctvom správneho súdnictva, ktoré je jednou z foriem ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu. Napokon zmenou právnej úpravy nemohlo zaniknúť právo žalobcu, ktoré vzniklo ešte za účinnosti zákona č. 200/1998 Z. z. Opačný názor by bol spojený s porušením zákazu retroaktivity právnej úpravy.

17.1. V zmysle ustanovenia § 314 ods. 1 a 3 zák. č. 35/2019 Z. z. na konanie vo veciach služobného pomeru colníkov, ktoré sa začalo pred 1. júlom 2019 podľa predpisov účinných do 30. júna 2019 a nebolo pred 1. júlom 2019 právoplatne skončené, sa vzťahujú predpisy účinné do 30. júna 2019. V konaní podľa odseku 1 pokračuje od 1. júla 2019 orgán príslušný na konanie voči príslušníkovi finančnej správy podľa tohto zákona v rovnakej alebo obdobnej veci.

17.2. Ako vyplýva z uvedeného, došlo k zmene orgánu, ktorý bude príslušný rozhodnúť o nároku žalobcu (§ 280 zák. č. 35/2019 Z. z.), preto postupoval odvolací súd i tu správne, keď vec postúpil Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky.

18. V kontexte uvedeného dovolací súd konštatuje, že postupom odvolacieho súdu, ktorý dospel k záveru, že na prejednanie a rozhodovanie sporov zo služobného pomeru colníka nebola daná právomoc súdu konať v danej veci, nemohlo dôjsť k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces. Námetka dovolateľa o existencii procesnej vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP je preto

neopodstatnená.

19. Ďalšie námietky dovolateľa až tak zásadne nesmerovali k spochybneniu právomoci správneho orgánu na rozhodnutie o jeho nároku, ako skôr k zhrnutiu jeho predchádzajúcej argumentácie a zdôrazneniu nutnosti, že nemá inú možnosť ako obrátiť sa na všeobecný (civilný) súd. Ich základom je kľúčový argument žalobcu, že sporné rozhodnutie o služobnom plate č. 30/42/2009-5334 nie je právoplatné. Pokiaľ by sa toto tvrdenie preukázalo, znamená to, že je stále možné napadnúť ho riadnym opravným prostriedkom. Žalobca však samozrejme bude musieť obhájiť svoje tvrdenia o tom, že mu rozhodnutie nebolo oznámené, doručené ani vyhlásené a podpis, ktorým disponuje žalovaný, mu nepatrí. Ide tu o veľmi závažné tvrdenia, ktoré, ale neboli v príslušnom civilnom konaní doposiaľ preukázané, a prípadné nejasnosti nedokazujú pravdivosť tvrdení žalobcu. Ako je ale uvedené vyššie, toto nemôže byť predmetom civilného ale administratívneho konania, pretože tak stanovuje právna úprava. Nie sú preto namieste tvrdenia žalobcu o tom, že mu bol nenávratne odmietnutý prístup k správnejmu orgánu. Pokiaľ by správny orgán v administratívnom konaní ako oneskorene podané odvolanie zamietol, resp. odmietol, prostredníctvom správnej žaloby sa môže dovolateľ obrátiť na správny súd a svoje tvrdenia preukázať.

20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie namietajúce vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP je síce prípustné, ale nie je dôvodné. Dovolací súd preto dovolanie ako celok zamietol (§ 448 CSP). Dovolací súd doplnil s poukazom na jazykové vyjadrenie ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, že dovolanie nie je prípustné v zmysle tohto ustanovenia, nakoľko v danej veci nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie (pozri sp. zn. 8Cdo/183/2017 zverejnené v ZSP č. 53/2020).

21. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, a preto na základe ustanovenia § 453 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 CSP by mal (potenciálny) nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Žalovanému však preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli, a preto mu dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.